

Η ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ

Η Ελλάδα δαπανά δυσανάλογα ποσά για τη χρηματοδότηση των ελληνικών κομμάτων συγκριτικά με τις ευρωπαϊκές χώρες. Σύμφωνα με στοιχεία της έρευνας του βουλευτή της Δημοκρατικής Συμμαχίας Λευτέρη Αυγενάκη, το 2010 το συνολικό ποσό που εισέπραξαν οι κοινοβουλευτικοί σχηματισμοί στην Ελλάδα (υπενθυμίζω ότι ο πληθυσμός είναι 10.787.690 νόμιμοι κάτοικοι συν καμιά 300.000 παράνομοι), ήταν 48,8 εκατομμύρια ευρώ. Ο υπουργός Εσωτερικών Τάσος Γιαννίτσας, που ανακίνησε το ζήτημα, ανέφερε ότι από το 2000 μέχρι το 2011, τα κόμματα στην Ελλάδα εισέπραξαν ενισχύσεις ύψους 655 εκατομμυρίων ευρώ.

Η Πορτογαλία, το Βέλγιο και η Ουγγαρία -χώρες με πληθυσμό περίπου ίσο με τον ελληνικό -δαπανούν 8,5 εκ. ευρώ, 16,7 εκ. ευρώ και 18,4 εκ. ευρώ αντιστοίχως. Εκτός από τις κρατικές επιχορηγήσεις, είναι γνωστά τα χρέη των δύο μεγάλων κομμάτων στις Τράπεζες, μία πραγματικότητα παγκοσμίως ανήκουστη (το ΠΑΣΟΚ χρωστάει 114 εκατ. Ευρώ και η Νέα Δημοκρατία 128 εκατ. Ευρώ, αν και οι σχετικές πληροφορίες παραμένουν ασαφείς).

Συνεχίζω με τις κρατικές επιχορηγήσεις -οι αριθμοί είναι αναπόφευκτοι: το 2010, το ΠΑΣΟΚ εισέπραξε 20 εκατ. Ευρώ, η Νέα Δημοκρατία 15 εκατ. Ευρώ, το ΚΚΕ 5 εκατ. Ευρώ, το ΛΑΟΣ 4 εκατ. Ευρώ, ο ΣΥΡΙΖΑ 3,5 εκατ. Ευρώ και οι Οικολόγοι-Πράσινοι 1,7 εκατ. Ευρώ. Από τις ελληνικές τράπεζες, μέσω δανείων, τα κόμματα εισέπραξαν άλλα 245 εκατ. Ευρώ, δηλαδή συνολικά έφτασαν τα 900 εκατ. Ευρώ μέσα σε δέκα χρόνια.

Τα κόμματα στην Ελλάδα θα έπρεπε να στηρίζονται από τους πολίτες που τα ψηφίζουν και οι οικονομικοί τους πόροι θα έπρεπε να υπόκεινται σε αυστηρούς ελέγχους.

ΤΙ ΔΕΙΚΝΟΥΝ ΟΙ ΔΗΜΟΣΚΟΠΗΣΕΙΣ

Τα αποτελέσματα των τελευταίων δημοσκοπήσεων οδηγούν σε εξαιρετικά ενδιαφέροντα πολιτικά συμπεράσματα. Οι δημοσκοπήσεις δεν είναι βέβαια συμβόλαιο με την εξουσία και τις μελλοντικές εξελίξεις, αποτελούν όμως χρήσιμο εργαλείο για την ανάλυση της πολιτικής κατάστασης και της

Ο ΦΩΤΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗΣ σχολιάζει την ελληνική πραγματικότητα

προοπτικής. Η Νέα Δημοκρατία δείχνει να πληρώνει αρκετά ακριβά τη φιλομνημονιακή στροφή της ηγεσίας της, η οποία, αν και αναγκαία, έγινε με αρκετά πρόχειρο τρόπο. Πριν από μερικούς μήνες, η Νέα Δημοκρατία διεκδικούσε ένα ποσοστό της τάξης του 35%, ενώ με βάση τις τελευταίες δημοσκοπήσεις, δύσκολα θα υπερβεί το 30%. Όποιο και να είναι το ακριβές εκλογικό ποσοστό, είναι φανερό ότι η Νέα Δημοκρατία δύσκολα θα φτάσει στην αυτοδυναμία και ακόμη πιο δύσκολα να μπορέσει να κυβερνήσει αποτελεσματικά. Ακόμη και στην περίπτωση που τα μαθηματικά του εκλογικού νόμου της δώσουν την αυτοδυναμία, εξαιτίας της εκλογικής καταβράθρωσης του ΠΑΣΟΚ, δεν θα έχει αρκετές κοινωνικές δυνάμεις για να εφαρμόσει ένα εξαιρετικά δύσκολο

κυβερνητικό πρόγραμμα, που συνοψίζεται στο νέο Μνημόνιο.

Αυτόματα, λοιπόν, τίθεται το ερώτημα εάν η Νέα Δημοκρατία αναζητήσει συμμάχους στη λεγόμενη πολυκατοικία της Κεντροδεξιάς ή θα επιχειρήσει να συνεννοηθεί με τα εκλογικά πολιτικά απομεινάρια του ΠΑΣΟΚ. Είναι υποχρέωση του Αντώνη Σαμαρά και των συνεργατών του, να εξηγήσουν στους Έλληνες πολίτες τι ακριβώς πρόκειται να κάνουν στην εξαιρετικά πιθανή περίπτωση που δεν θα πραγματοποιηθεί το σενάριο της αυτοδυναμίας.

Εάν κρίνω από την τελευταία δημοσκόπηση της Public Issue που έγινε για λογαριασμό της αθηναϊκής «Καθημερινής της Κυριακής», η Νέα Δημοκρατία κινείται γύρω στο 28% και το ΠΑΣΟΚ στο 11%. Αθροίζουν

ένα ποσοστό, το οποίο, σε αυτήν τη φάση, ισούται με το ποσοστό των τριών κομμάτων της Αριστεράς. Η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ δεν είναι σε θέση να εφαρμόσουν με δημιουργικό τρόπο το Μνημόνιο και να δημιουργήσουν μια νέα οικονομική δυναμική, που θα απαλλάξει σχετικά σύντομα από απαράδεκτους μνημονιακούς περιορισμούς. Ο Αντώνης Σαμαράς και ο Ευάγγελος Βενιζέλος δεν πιστεύουν στην πολιτική του Μνημονίου, απλώς εγκλωβίστηκαν σε αυτή, για λόγους τακτικής.

ΟΡΓΗ ΚΑΡΟΛΟΥ ΠΑΠΟΥΛΙΑ...

Ο Πρόεδρος της Ελληνικής Δημοκρατίας Κάρολος Παπούλιας δεν έκρυψε την αντίδρασή του στις απειλές που εκτόξευσε ο Μπαγίς, ότι η Τουρκία θα προσαρτήσει τα Κατεχόμενα. Αξιοποιώντας την επίσκεψη του προέδρου της Συντονιστικής Επιτροπής Καρπασίας Νίκου Φαλά και άλλων Κυπρίων στο Προεδρικό Μέγαρο, δήλωσε ότι «ο δύστροπος γείτονας, όπως είναι η Τουρκία, όχι μονάχα δεν δείχνει προθυμία κάποιου δημιουργικού διαλόγου, αλλά το αντίθετο», δήλωση που έχει στόχο τις απειλές του Μπαγίς, ήταν όμως και ένα μήνυμα προς την Άγκυρα, ότι κάτω από τέτοιες απειλές δεν μπορεί να υπάρξει διάλογος.

Ο Κ. Παπούλιας επισήμανε και το ρόλο του Πόντιου Πιλάτου που παίζει η Ευρωπαϊκή Ένωση, τονίζοντας ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση «βρίσκεται σε μια κατάσταση τέτοια, που δεν θέλει να είναι μια αυστηρή απέναντι στην Τουρκία», καθώς, όπως ανέφερε, «εκτιμά ότι τα συμφέροντά της δεν πρέπει να διακινδυνεύουν από την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της ελευθερίας, για την οποία αγωνίζεται ο λαός της Κυπριακής Δημοκρατίας».

Την Άγκυρα είχε επίσης παραλήπτω ή δήλωσε του Έλληνα Προέδρου της Δημοκρατίας, ότι η Κύπρος δεν είναι μια μόνη, ότι με τις γεωτρήσεις «αλλάζουν τα στρατηγικά δεδομένα της περιοχής», με τις στενές πλέον σχέσεις Κύπρου και Ισραήλ, υπογραμμίζοντας με έμφαση: «Αν κάποιον παίρνει σοβαρά η Τουρκία, είναι το Ισραήλ, όχι μονάχα για τη στρατιωτική του ισχύ, αλλά και για τη δύναμη στήριξης που έχει από τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής».

Πρόβα συγκυβέρνησης δείχνει ο ανασχηματισμός;

Η τοποθέτηση του Μιχάλη Χρυσόχοιδη στο υπουργείο Προστασίας του Πολίτη, του Γεωργίου Μπαμπινιώτη στο υπουργείο Παιδείας και της Άννας Διαμαντοπούλου στο υπουργείο Ανάπτυξης στις 6/3, δεν ήταν απλώς ένας διορθωτικός ανασχηματισμός. Για πολλά στελέχη των δύο μεγαλύτερων κομμάτων, ήταν η πρώτη «πρόβα συγκυβέρνησης» σε πραγματικές πολιτικές συνθήκες, για την περίπτωση που στις επερχόμενες εκλογές δεν αναδειχθεί αυτοδύναμη κυβέρνηση. Κορυφαίοι πολιτικοί παράγοντες υποστηρίζουν πλέον και δημόσια ότι το ελληνικό πολιτικό σύστημα έχει αλλάξει ήδη σημαντικά μετά τη συγκατάθεση του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας στην κυβέρνηση Λουκά Παπαδήμου και θα αλλάξει πολύ περισσότερο μετά τις εκλογές, όποιο κι αν είναι το εκλογικό αποτέλεσμα.

Με βάση, λοιπόν, το δεδομένο αυτό, ο Έλληνας πρωθυπουργός Λουκάς Παπαδήμος λέγεται ότι δεν επέλεξε απλώς τρεις υπουργούς που διαθέτουν την απαιτούμενη εμπειρία, αλλά τρία πρόσωπα που θα μπορούσαν να παραμείνουν στη θέση τους και μετά τις εκλογές, στην περίπτωση μετεκλογικής συνεργασίας.

Ταυτόχρονα, είναι σαφές ότι ο Λουκάς Πα-

παδήμος έκανε τρεις επιλογές που εκπέμπουν αξιοπιστία, όχι μόνο στην ελληνική κοινωνία, αλλά και στο εξωτερικό. Ο Μιχάλης Χρυσόχοιδης επέστρεψε για δεύτερη φορά στο υπουργείο Προστασίας του Πολίτη, όπου το έργο του αποτελεί το διαβατήριό του και για τη συνεργασία με όλες τις διωκτικές αρχές του εξωτερικού. Η Άννα Διαμαντοπούλου ανέλαβε το

υπουργείο Ανάπτυξης, με όπλα της τη θητεία της επιτρόπου και τη φιλία της με τον πρωθυπουργό της Ιταλίας Μόντι, για να επιτύχει την ταχεία απορρόφηση κοινοτικών κονδυλίων και να δομήσει τους σχετικούς μηχανισμούς που δεν κατόρθωσαν να συγκροτηθούν οι προκάτοχοί της. Και ο Γεώργιος Μπαμπινιώτης αποτελεί τον πρεσβευτή της ελληνικής

γλώσσας στο εξωτερικό, αλλά και τον καταλληλότερο ίσως για να επιβάλλει τη μεταρρύθμιση στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση.

Ωστόσο, όλα θα εξαρτηθούν από τις εκλογές και την ανάγκη συνεργασίας, που είναι πολύ πιθανόν να προκύψει ανάμεσα στα δύο μεγαλύτερα κόμματα. Οποσδήποτε, σε περίπτωση μη ανάδειξης αυτοδύναμης κυβέρνησης, θα επανέλθει στο προσκήνιο η «λύση Παπαδήμου», αλλά και γενικότερη επιλογή ενός τεχνokrάτη πρωθυπουργού, όπως π.χ. ο διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος Γεώργιος Προβόπουλος, στην περίπτωση που το πρώτο κόμμα απορρίψει την επιλογή Παπαδήμου, για να μην τον ισχυροποιήσει ακόμη περισσότερο και τον εγκαταστήσει μόνιμο στο πολιτικό σκηνικό της Ελλάδος. Πρέπει επίσης να σημειωθεί ότι με βάση το νέο εκλογικό νόμο, αποκλείεται κάθε πιθανότητα σχηματισμού κυβέρνησης χωρίς τη συμμετοχή του πρώτου σε ψήφους κόμματος, καθώς αυτό θα λάβει τη μερίδα του λέοντος από τη νέα Βουλή. Συνεπώς, δεν έχουν κανένα νόημα οι συζητήσεις για την πιθανή συνεργασία του ΠΑΣΟΚ με τη Δημοκρατική Αριστερά, αν το ΠΑΣΟΚ δεν είναι πρώτο κόμμα στις εκλογές.